

Únorový koncert komorního cyklu nabídne setkání s duem Kchun a videoartem

Společnost Bohemorum, s. r. o., dříve hlavní pořadatel MHF Lípa Musica, navázala v lednu letošního roku na českolipskou tradici pořádání cyklu komorních koncertů v rámci Kruhu přátel hudby. Po úspěšném vystoupení mladého souboru Kalabis Quintet je pro únorové zastavení připraveno setkání s vokálním duem Kchun, jehož program připomínající Dantovu Božskou komedii doprovodí videoart z dílny Atily Vöröse a Rudolfa Živce. I únorové setkání obohatí připomenutí významné historické osobnosti spjaté s městem Česká Lípa ve spolupráci s Vlastivědným spolkem Českolipska, kterým tentokrát bude jeden z čelných průkopníků a propagátorů fotografie Wilhelm Horn. Poslední dvě desítky vstupenek na tento koncert, který se uskuteční v úterý 20. února v Centru textilního tisku v České Lípě, jsou k zakoupení ve festivalové pokladně či online na www.lipamusica.cz.

Únorové komorní hudební zastavení přinese setkání se známými tvářemi, jimiž jsou **Martin Prokeš a Marek Šulc**, kteří dohromady tvoří pěvecké duo **Kchun**. Jejich program nazvaný **Purgatio**, tedy očištěc, se nechává inspirovat Božskou komedií Dante Alighieriho. Kromě zpěvu tvoří další složky představení mluvené slovo, ale také naživo malířem **Atilou Vörösem** prováděné kresby světlem, uváděné do pohybu pomocí videoartu **Rudolfa Živce**.

Tematicky se k této světelné a obrazové výpravě koncertu hodí připomenutí odkazu **Wilhelma Horna (1809-1891)**, jenž byl jedním z čelných průkopníků a propagátorů fotografie ve střední Evropě a byl dokonce vydavatelem prvního fotografického časopisu na světě nazvaného Photographisches Journal. Svůj první fotoateliér si českolipský rodák otevřel v Praze již v roce 1841 a zobrazovací metodou daguerrotypie zde pořídil stovky portrétů. Ke konci života se vrátil do České Lípy a i zde ve svém ateliéru v dnes neexistujícím domě na rohu ulic Děčínské a Pod Holým vrchem pokračoval ve fotografování.

Purgatio, moment očištění hříšné duše před jejím přijetím Bohem, nemá svou oporu v Písmu a přesto se stal součástí křesťanské představy o onom světě. Nejvznešenější obraz očištěnce vytvořil Dante Alighieri ve své Božské komedii, již je dramaturgie programu načrtnutá Barborou Kabátkovou inspirována. K jeho slavnému dílu se program v jednotlivých částech reprezentujících smrt, peklo, očištěc a ráj navrácí. Autorkou hymnu Primus parens hominum o stvoření je abatyše z alsaského kláštera Hohenburg Herrad. Významným pramenem obsahujícím konduktu 12. století je Codex Las Huelgas z cisterciáckého kláštera Santa María Real de Las Huelgas v Burgosu. Obsahuje skladby typické pro první polovinu 13. století. Program z něj uvádí Conductus – planctus (pláč) Quis dabit capiti meo, zkomponovaný na biblický text proroka Jeremiáše a vzácný nářev Jeremiášovy lamentace z rukopisu benediktinského kláštera Santo Domingo de Silos. Z Tropáře pražského děkana Víta koncert uvádí tropus Inmense Conditor k mešnímu zpěvu Kyrie a dále čerpá z pramene spojeného s nově založenou pražskou univerzitou z 2. poloviny 14. století, který obsahuje také Lejch Vanitas vanitatum o marnostech světa. V Itálii ve stejné době již vládlo jiné ovzduší. Typickou formou trecenta byl madrigal, o poznání virtuóznější a rytmicky specifický. Madrigaly Lo lume vostro a La bella stella napsali přední představitelé ars nova, nového umění, které zejména ve Francii a Itálii ovládlo hudební kulturu 14. století. Filozofie hudebního projektu KCHUN je opřena o druhý hexagram nejstarší čínské knihy I–t'ing – Kniha proměn.

Slovo **KCHUN** znamená Země a vyjadřuje přijetí. S tímto sentimentem pracují interpreti ve vzájemné shodě dvou hlasů, splynutí myslí dlouholetých hudebních kolegů a přátel v jednu řeč. Martin Prokeš a Marek Šulc přijímají dar hlasu, stejně jako výzvu a možnost tuto proměnnou darovat. KCHUN je pro ně přirozenou cestou další spolupráce, službou lidem, sobě samým a Bohu. Projekt bude doplněn o videoart reflektující témata jednotlivých částí hudebního přediva z dílny akademického malíře Atily Vöröse a VJ Rudolfa Živce.

Program:

CREATOR OMNIUM

Hymnus Primus parens hominum (Hortus deliciarum)

František z Assisi: Píseň tvorstva

Kyrie Inmense Conditor (P Cim 4)

Tropus super Libera me Domine Creator omnium rerum deus (Pu V H 11)

MORS

Conductus Veni redemptor gentium (Cod. Hu)

Dante Alighieri: Božská komedie (Peklo, Zpěv 1, 1–27)

Leich Vanitas Vanitatum (Pu V H 11)

Moteto Homo miserabilis – Brumas est mors (Cod. Hu)

Zjevení sv. Jana (4: 1 – 11, 5: 1–5)

INFERNUM

Antiphona Aperite mihi portas justitie + Ps. 117 Confitemini

Domino

Hymnus Audi tellus, audi magni (B.M. lat 6)

Dante Alighieri: Božská komedie (Peklo, Zpěv 14,18–42)

Conductus Quis dabit capiti meo (Cod. Hu)

Žalm 51 (50) Slituj se nade mnou, Bože

Lauda Convertime o Signore (Grey 3.b.12)

PURGATORIUM

De Lamentatione Jeremiae Prophetae (Cod. Silos)

Conductus Crucifi gat omnes (Cod. Hu)

Žalm 114 (113) Když Izrael vyšel z Egypta

Conductus In hoc ortus occidente – improvizace

Dante Alighieri: Božská komedie (Očistec Zpěv 2, 1–24)

Jacopo da Bologna: Madrigale Lo lume vostro

PARADISUM

Sanctus O quam dulciter voces ibi resonat (Pu V H 11)

Johannes de Florentia: Madrigale La bella stella

Dante Alighieri: Božská komedie (Ráj, Zpěv 7, 1–48)

Hymnus Urbs Jerusalem beata

Benedicamus Benigno voto (Cod. Hu)

Kchun

Martin Prokeš – tenor, Marek Šulc – baryton

Jiří Dvořák – recitace (ze záznamu)

Mgr. ak. mal. Atila Vörös, Rudolf Živec – videoart

Marek Šulc byl členem chlapeckého sboru Boni Pueri. Na pražské AMU absolvoval zpěv u profesora Miloslava Podskalského. Pod vedením Martina Haselböcka se několikrát účastnil mistrovských kurzů barokní hudby v rakouském Gmundenu. Od roku 2004 je členem souboru Schola Gregoriana Pragensis. Spolupracoval se soubory Collegium 1704 nebo Cappella Mariana. V roce 2010 účinkoval jako člen vokálního ansámblu na několika koncertech Bobbyho McFerrina. Je členem umělecké rady festivalu Lípa Musica a od roku 2007 je moderátorem a redaktorem rádia Classic Praha.

Martin Prokeš vystudoval teplickou konzervatoři a poté pokračoval ve studiu v Praze na HAMU ve třídě profesorky Magdaleny Hajóssyové. Jako sólista vystupoval se Severomoravskou filharmonií Olomouc, Filharmonií Hradec Králové a Janáčkovou filharmonií. Podílel se na provedení Oratoria ke svatému Mikuláši Benjamina Brittena či Matoušových pašijí Johanna Sebastiana Bacha. Spolupracuje se soubory zabývajícími se historicky poučenou interpretací staré hudby jako jsou Musica Florea, Ensemble Inegal nebo Capella Regia. Dvacet let byl členem souboru Schola Gregoriana Pragensis a dvanáct let také jeho manažerem. Jako zakladatel a ředitel již patnáctý rok stojí v čele festivalu Lípa Musica.

Mgr. Atila Vörös Ak. mal. pochází z Dunajskej Stredy, na jižním Slovensku. V roce 1984 absolvoval střední umělecko–průmyslovou školu v Bratislavě. Po studiích pracoval jako výtvarník ve filmových ateliérech Koliba, kde se podílel na filmech Juraje Jakubiska nebo Jána Luthera. V roce 1995 absolvoval Akademii výtvarných umění v Praze do oboru Klasická malba pod vedením profesora Bedřicha Dlouhého. Po studiích se vrátil do Vlastivědného muzea a galerie v České Lípě, kde se podílel na vzniku samostatné Galerie Jídelna. Vedle činnosti restaurátorské a galerijní se věnoval malbě a sochařství ve výtvarného ateliéru Eastern. Od roku 2002 je na volné noze a věnuje se výtvarné činnosti – malbě, sochařství, knižním ilustracím apod.

Rudolf Živec je jednou z mála osobností, které definovali výraz „VJing“ v Česku a staly se jeho zakladateli. Působí v České Lípě a od roku 1999 s přáteli vymýšlí metody, jak ozvláštnit hudební performance pohyblivým obrazem. Je autorem přístrojů na přepínání videí, tvoří obsah pomocí videomixů, kamer a jiných zdrojů signálu. Jeho umění se vyvíjí s vývojem moderních technologií. Za svou kariéru spolupracoval s mnoha významnými umělci na poli elektronické, alternativní a vážné hudby v Čechách i v zahraničí. V současnosti spolupracuje s akademickým malířem Atilou Vörösem. Originálním propojením pohyblivého obrazu a kresby hledá spojení mezi zvukem a prostorem, diváky a interprety, a to zcela jedinečnou a nepřenositelnou formou.

WILHELM HORN (*10. 4. 1809 Česká Lípa – † 15. 10. 1891 Česká Lípa): Malíř, daguerrotypista, fotograf, jedna z nejvýznamnějších osobností počátků fotografie v českých zemích. Majitel prvního stálého fotografického salonu u nás, vydavatel prvního výhradně fotografického časopisu na světě. Původním povoláním stavební účetní a c. k. revident krajského a zemského stavebního úřadu. Výrazná národní osobnost počátků realistického zobrazování pomocí fotografických technik a průkopník portrétní fotografie. Narodil se 10. dubna 1809 v převážně německy mluvící České Lípě, v rodině hodináře na předměstí zvaném Víška. Absolvoval českolipské gymnázium a poté odjel za vzděláním do Vídně. Zde vystudoval Polytechnický institut a stal se účetním na stavbách. Pracoval u stavebních úřadů či firem v Rakousku, v Brně a v Praze. Již jako známý kreslíř byl Wilhelm Horn roku 1836 požádán zástupci moravských stavů, aby vytvořil cyklus kolorovaných kreseb moravských lidových krojů svobodných párů, které byly vypraveny do Brna na počest přivítání nově zvoleného císaře Ferdinanda V. Na základě těchto nákresů následně vzniklo třicet kolorovaných litografií mužských a ženských lidových krojů, které byly v roce 1837 vydány v díle s názvem „Mährens ausgezeichnete Volkstrachten“. Dodnes je tento obrazový materiál z doby těsně před rozšířením fotografie velmi ceněn etnografickými badateli. I nadále maloval především portrétní miniatury a zájem o věrný portrét jej přivedl k daguerrotypii.

Ve svých třiceti letech začal experimentovat s daguerrotypii a 3. října 1841 si otevřel v Praze, na Koňském trhu (dnes Václavské náměstí) v domě čp. 840/II U zlatého beránka první fotografický ateliér. Je považován za první stálý daguerrotypický ateliér v českých zemích. Horn ve svém ateliéru nasnímal 1300 daguerrotypií, převážně portrétů. Fotografoval přístrojem firmy Voigtländer. Tuto činnost prováděl při svém řádném zaměstnání stavebního rady, takže až do roku 1854 byl k dispozici pouze ve všední dny odpoledne a v sobotu a v neděli. Ale protože bylo portrétování pomocí daguerrotypie moderní úchvatnou věcí, kdy za hodinu si zákazník mohl odnést naprosto věrný zarámovaný portrét, neměl o zákazníky vůbec nouzi. Roku 1842 vystavoval své daguerrotypie na kolektivní výstavě v Klementinu. Další ateliéry měl podle nálepek na svých fotografiích postupně na Národní třídě naproti Platýzu a v Jindřišské ulici čp. 907/II, kde od roku 1847 také bydlel. Roku 1854 opustil státní službu a věnoval se nadále výhradně fotografii. V domě Na Příkopě čp. 969/II, vedle Prašné brány, si otevřel známý ateliér Skleněný salón, začal vydávat první fotografický časopis a jako první ve střední Evropě prodával fotografické potřeby, které dodával do řady evropských velkoměst. Své komisionáře měl k tomu účelu v Paříži, Curychu, Mnichově, Petrohradě, Moskvě a Bukurešti. Roku 1864 Horn získal koncesi k provozování fotografické živnosti v celé zemi. Časopis Photographisches Journal, vydávaný dvakrát měsíčně u nakladatele Otto Spamera v Lipsku v letech 1854-1865 byl velice významným zdrojem informací o technických novinkách, mezinárodních fotografických výstavách i o veškerém dění souvisejícím s fotografií na evropském kontinentě. Svědčí o tom i jeho podtitul „Magazín praktických zkušeností, pokroků, poznámek a novinek v oboru fotografie pro fotografy, malíře a kreslíře a přátele tohoto umění.“ Časopis dalekosáhle přesáhl rámec prostředí Prahy, kde vznikl, prodával se po celé Evropě a patří vůbec k nejstarším fotografickým časopisům světa. Jeho výtisky jsou dodnes velmi ceněny, a jsou zachovány v několika sbírkách v Drážďanech, Kolíně nad Rýnem a Americe. Nedávno byl časopis znovu souborně vydán v elektronické podobě. Z Prahy se Horn roku 1865 vrátil do svého rodného města. Již předtím, roku 1863, si zde koupil dům čp. 358 na nároží ulic Pod Holým vrchem a Děčínské. V něm až do své smrti také provozoval fotografický ateliér. Dům byl později zbourán, nezachoval se ani Hornův rodný dům. V roce 1891 ve svých 82 letech v České Lípě zemřel. Jeho hrob na okraji nového českolipského hřbitova, kde vedle něj spočívá i jeho druhá žena Susanna Horn, je chráněnou kulturní památkou. Jeho potomci postavili v České Lípě, v ulici Pod Holým vrchem dva secesní domy čp. 353 a 356, nazývané dnes Hornovy. Další dva domy čp. 588 a 583 postavené v ulici Děčínská již dnes neexistují. V roce 2009 vydalo město k 200. výročí jeho narození pamětní medaili.

V březnu bude Kruh přátel hudby pokračovat koncertem **Zemlinského kvarteta**, v dalších měsících jsou připravena vystoupení souborů **Musica Florea**, **Ritornello** nebo kytaristy a skladatele **Lukáše Sommera**.

Partnery KPH jsou Město Česká Lípa, Nadace Český hudební fond a Lipý Česká Lípa, p.o.

Vstupenky: 220,- Kč / jednotlivé koncerty, 19. 6. vstup zdarma

Předprodej vstupenek probíhá ve festivalové kanceláři MHF Lípa Musica (Žižkova 528/6, Česká Lípa) a na www.lipamusica.cz. Otevírací doba: po a st od 15.00 do 18.00 hod., út a čt od 13.00 do 15.00 hod.

Slevy: studenti a senioři nad 60 let: 10 %, děti do 15 let, držitelé průkazu ZTP a ZTP/P: 50

Kontakt pro další informace a novinářské vstupenky:

Ing. Lucie Johanovská, manažerka marketingu & PR

ARBOR – spolek pro duchovní kulturu, Žižkova 528/6, 470 01 Česká Lípa;

@: lucie.johanovska@lipamusica.cz, GSM: +420 608 823 973, www.lipamusica.cz | www.facebook.com/lipamusica